

Bestemmelser, svarende til de i § 9 indeholdte, findes i Lov af 21. Juni 1867 § 3.

Ifølge § 10 bliver der af Justitsministeren at udfærdige Regulativer angaaende Pantelaanervirksomhed og Handel med brugte Sager. I disse Regulativer skal der, som nærmere angivet i Forslaget, optages en Række til Fremme af Lovens Øjemed tjenende Forskrifter angaaende de paagældende Forretningers Drift. Det kan saaledes foreskrives, at de næringsdrivende — ikke som nu blot Pantelaanerne, jfr. Lov af 21. Juni 1867 § 3 — skal føre Bøger, en Forholdsregel, uden hvilken et forsvarligt Eftersyn efter stjaalne Genstande ikke kan foretages hverken af den næringsdrivende eller af Politiet. Det kan endvidere foreskrives, at der skal føres Kosteregister, d. v. s. et Register over alle af Politiet efterlyste Genstande; herved vil det blive muligt forinden Afslutningen af Retshandelen at bringe paa det rene, om en Genstand er efterlyst. En Forskrift om, at der skal afkræves den, der tilbyder en Genstand til Belaaning eller Salg, en vis Legitimation for, at han er den, han udgiver sig for, vil i høj Grad bidrage til at holde uretmæssige Besiddere borte fra de omhandlede Forretninger.

Ved Bestemmelsen i 3die Stykke tilsigtes det at imødekomme Ønsker, der gør sig gældende indenfor vidtstrakte Forretningskredse. Erfaringen viser, at visse brugte Genstande er i særlig Grad udsatte for ulovlig Tilegnelse, saasom visse Emballagegenstande, Cykler, Værktøj, Metaller m. v. Fra en Række Organisationer, saaledes Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark; De københavnske Handelsforeningers Fællesforening, Danske Mineralvandsfabrikanter Fællesforening, Bryggeriforeningen, Centralforeningen for Danmarks Cykleindustriforeninger m. fl., er der fremkommet Andragender, i hvilke der paa indtrængende Maade ansøges om, at der maa blive søgt tilvejebragt Hjemmel for særlige Foranstaltninger i saa Henseende. Justitsministeriet finder det utvivlsomt, at dette bør ske, men anser det for mindre hensigtsmæssigt, at der i Loven optages detaillerede Bestemmelser desangaaende, allerede fordi det er vanskeligt at opnaa et saa paalideligt Overblik over Emnet, som Affattelsen af en Forskrift, der er egnet til at danne Grundlaget for en varig Ordning, forudsætter. Det maa formentlig foretrækkes, at de nærmere Bestemmelser optages i Regulativerne, saaledes at Justitsministeriet sættes i Stand til at

imødekomme den Trang til Ændringer, som til enhver Tid maatte gøre sig praktisk gældende.

Paragrafens 4de Stykke svarer til Lov af 21. Juni 1867 § 4; ny er kun Bestemmelsen om, at der i Regulativet skal optages Forskrifter om de paagældende Lokalers Rum- og Lysforhold samt Udstyrelse; i Henhold hertil vil det kunne paabydes, at enhver Pantelaanerforretning skal være forsynet med Telefon, en Foranstaltning, hvis Betydning ikke kan bestrides.

Ifølge Bestemmelsen i Paragrafens Slutning bliver der, af Hensyn til den bestjaalnes Tarv og Politiets Efterforskning, at foreskrive et vist Tidsrum, i hvilket opkøbte brugte Genstande skal opbevares.

I § 11 paalægges der Politiet den Forpligtelse at føre stadigt Tilsyn med, at de i Loven eller i Regulativerne givne Forskrifter overholdes.

Handel med Klude, Ben m. v. er efter § 51 i Lov af 29. December 1857 undergivet Sundhedspolitiets Forskrifter. Forslagets § 12 gaar ud paa, at denne Sundhedspolitiets Myndighed udstrækkes til al den Handel med brugte Genstande, hvortil der i Følge § 1 udkræves Bevilling.

Bestemmelsen i § 13 har Hensyn til den Kendsgerning, at der af Bondefangere o. lign. drives en udstrakt Handel med Laanesedler; det maa anses for ønskeligt, at Handel med disse Sedler forbeholdes Personer, der i Henhold til § 1 har erhvervet Adkomst til Handel med brugte Genstande.

Det er almindelig bekendt, at Cykle-reparatører i Medfør af Bestemmelsen i § 23 i Lov af 29. December 1857 ofte driver Handel med brugte Cykler, og det er ikke mindre bekendt, at det hænder, at de saaledes forhandlede Cykler er stjaalne. Det maa anses for paakrævet, at denne Forretningsgren underkastes en Del af Lovens Forskrifter, nl. de i §§ 7, 8, 10 og 11 indeholdte, og en dertil sigtende Bestemmelse er derfor optaget i Forslagets § 14, 1ste Stykke, der dog ikke angaar de Haandværkere og Fabrikanter, der blot i enkelte Tilfælde falholder brugte Cykler, men kun dem, der gør Forretning deraf; det kan her anføres, at Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk angaaende en tilsvarende, men mere omfattende Bestemmelse i det af Dansk Kriminalistforening indsendte Forslag har fremhævet, at Centralforeningen for Danmarks Cykle- og Auto-Industriforeninger og Københavns Cykleindustriforening overfor